

La segona línia

written by Alfons Cabrera Valencia | 24 de maig de 2020

Rashid és sastre. El 14 de març d'enguany, ell i companys seus del Centre Cultural Islàmic Català van començar a fabricar mascaretes i donar-les a residències, hospitals, mossos i veïns del Clot, barri on tenen la seu. Han arribat a pics de producció de prop de 400 mascaretes diàries.

Durant les últimes setmanes, molts professionals, associacions i empreses han treballat més, o han treballat diferent, per fer front al nou coronavirus i les seves conseqüències. Uns ja portaven a terme activitats implicades directament en aquesta lluita; altres han aprofitat l'aturada del seu sector per regalar temps i coneixement. Fora de focus, la feina de la segona línia ha estat fonamental durant la crisi sanitària, i segueix i seguirà sent fonamental mentre no hi hagi una vacuna per al SARS-CoV-2.

En Mustafà és un dels companys del Rashid fent mascaretes al

Centre Cultural Islàmic Català. Amb l'inici del Ramadà, que enguany va coincidir amb Sant Jordi, a la fabricació de mascaretes s'hi va afegir la campanya de repartiment d'aliments per a gent amb menys recursos. Imatge presa al Clot (Barcelona), aquest 5 de maig.

El Dr. Portillo és metge de família i, en el torn de nit, atén urgències mèdiques per telèfon. L'aparició del nou coronavirus va comportar un augment com mai de les consultes per atendre, i que des d'aleshores faci teletreball i les atengui des de casa. Poble Sec (Barcelona).

L'Aina, en Màrius, la Lluna i en Bernat formen part de Sanitaris per la República, entitat que va néixer per assistir ferits durant concentracions independentistes. Amb l'emergència sanitària han canviat la tasca assistencial per la logística, sense moure's de l'àmbit sanitari: han repartit mascaretes, bates, pantalles i salva-orelles, a centres mèdics i residències de tot Catalunya. El volum de material que compren, modifiquen i distribueixen va créixer tant que han hagut de canviar de local dos cops durant la pandèmia. Ara, al local dels Castellans de Poble Sec, organitzen una xarxa enorme de proveïdors, voluntaris i proveïts, hi reben el material i des d'allà el distribueixen a intermediaris (les cosidores) i a centres mèdics i residències de tot el país. Poble Sec (Barcelona).

L'Andrés (foto esquerra), la Sara i en Sergio (foto dreta) són voluntaris en la campanya de repartiment d'aliments encetada per Giraldo i Lieberman, xefs dels restaurants Spoonik i

Anormal. Amb amics i treballadors, i la col·laboració del Consulat de Colòmbia, reparteixen unes cent cistelles de la compra cada setmana a famílies que la crisi està colpejant amb més força. Imatges preses a Sant Gervasi (Barcelona) i a Sant Joan Despí (Baix Llobregat).

El Dr. Rodríguez és metge d'urgències domiciliàries. Els primers dies d'alarma el nombre de visites es va triplicar: més torns, més llargs i més intensos. Poc després, la responsabilitat d'alguns malalts i, sobretot, la por que entrés un metge a casa, va fer minvar lleugerament el nombre de consultes. Bellvitge (L'Hospitalet de Llobregat).

La Mariam i la María José, entre altres coses gestionen les visites mèdiques a un centre mèdic de les Corts. Si bé bona part de consultes no urgents han estat ajornades durant la pandèmia, les tele-consultes i les urgències a domicili van enfilar-se a xifres sense precedents durant les primeres setmanes d'alarma. A les Corts (Barcelona).

En Carles, en Sebastià i l'Antonio són enginyers a Barcelona Mobility Lab. Durant les pitjors setmanes de confinament van posar de franc per als treballadors essencials les estacions de bicis VadeBike que tenen per tot Barcelona. També han fabricat unes 400 pantalles protectores a casa seva amb les impressores 3D. Eixample (Barcelona).

En Mazeed i en Yosef, treballant en la fase final de la fabricació d'un taüt a la nau de Tecoter. A Tecoter fabriquen taüts i durant les darreres setmanes han arribat a triplicar la producció. Han ampliat horaris dels treballadors i han externalitzat alguns procediments, per passar dels noranta taüts diaris fins als tres-cents en els pitjors dies de l'epidèmia. Terrassa (Vallès Occidental).

